

«ТАСЛИҚ МЕКУНАМ»
Директори Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ, доктори илмҳои филологӣ, профессор
Шарифзода Ф.Х.
«01» соли 2026

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна дар мавзуи «Масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсирпазирӣ дар робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ)

Мутобикати мухтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илм. Диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна, ки ба мавзуи «Масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсирпазирӣ дар робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ» бахшида шудааст, ба банди 4-уми бахши «Соҳаҳои таҳқиқот»-и шиносномаи доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ) мутобикат менамояд.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Омӯзиши робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ дар адабиётшиносии тоҷик агарчи нав нест ва дар ин замина қорхое ба анҷом расидааст, вале масъалаҳое дар ин маврид мавҷуданд, ки дар сатҳи зарурӣ таҳқиқ нашудаанд ва ниёз ба баррасии бештар доранд. Масъалаи робитаҳои адабии ин ду халқи қадиму дорои адабиёти ғанӣ ҳамеша мавриди таваҷҷуҳи муҳаққиқони ҳам хориҷӣ ба шумули ҳуди фаронсавиҳо ва ҳам тоҷикон будааст. Дар давраҳои гуногун ин омӯзиш дар сатҳи мухталиф қарор дошта, дар замони Истиқлол он ба марҳалаи комилан густарда ва дараҷаи сифатан нав ворид шудааст. Аз ин рӯ, таҳқиқи масъалаҳои алоқаманд ба павайндҳои адабии тоҷику фаронса шоистаи пажӯҳиш ва омӯзиши дақику комил дар доираи як таҳқиқоти монографии фарогир мебошад. Диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна дар мавзуи «Масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсирпазирӣ дар робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ» дар ин замина таҳқиқоти арзишманд ва муҳим мебошад.

Дараҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Мазмуну мухтаво ва хулосаҳои асосии таҳқиқоти мазкур дар суҳанронҳои муаллиф дар конференсияҳои байналмилалӣ (солҳои 2022-2026), ҷумҳуриявӣ (солҳои 2018-2025) ва донишгоҳӣ (солҳои 2017-2026), таълифоти ба ҷоп расонидаи ӯ, ки дар маҷмуа ва маҷаллаҳои гуногуни илмӣ ба таъб расидаанд, инъикос ёфтаанд. Мақолаи мавсуф таҳти унвони «Шокир Мухтор ва саҳми ӯ дар таҳқиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ» дар маҷмуаи конференсияи байналмилалӣ илмӣ-амалии «Проблемы перспективы современной науки. Материалы

международной научно-практической конференции» (Кишинёв, Молдавия 10 апреля, 2023 г.) ба чоп расидааст, ки аз дастоварди муаллиф мебошад.

Навгонии илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои гирифташуда, дар он зоҳир шудааст, ки дар рисола бори нахуст дар адабиётшиносии тоҷик дар асоси таҳлилу муқоисаи маводди муътамади мавҷуда масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсири мутақобилаи адабиёти тоҷик ва фаронсавӣ бо назардошти сарчашмаҳо ва таҳқиқоти олимони Шарку Фарб равобитаи адабии тоҷику фаронсавӣ таҳқиқ шудааст.

Масъалаҳои тарҷумаи адабиёти бадеӣ асоси робитаҳои адабӣ буда, вижагиҳои тарҷумаи асарҳои адибони фаронсавӣ ба забони тоҷикӣ дар аҳди Шуравӣ, ки маъмулан аз забони русӣ ба тоҷикӣ сурат мегирифтанд ва дар замони Истиқлол аз забони асл тарҷума шудани осори адибони фаронсавӣ ва баъзе мушкилиҳои марбут ба ин соҳа, саҳми осори муҳаққиқони тоҷик дар таҳқиқи илмӣ масъалаҳои гуногуни робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ, таъсирпазирии адибони тоҷик аз адабиёту фарҳанги Фаронса, нақш ва таъсири адабиёти фаронсавӣ дар адабиёти тоҷики замони Истиқлол мавриди таҳлилу баррасии муаллиф қарор гирифтаанд. Назар ба таҳқиқи муаллифи рисола адабиёти гузаштаи тоҷик дар ташаккули адабиёти фаронсавии давраи нав таъсири мусбат гузошта, дар навбати худ шоирону нависандагони имрӯзаи тоҷик аз осори адибони фаронсавӣ илҳом гирифта, дар пайравӣ ба онҳо асарҳои назмию насрӣ эҷод кардаанд.

Аҳамияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия. Аҳамияти назарии таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки масъалаҳои назарии дар диссертатсия матраҳ шуда, мабоҳиси густардаи ҷузъҳои таркибии бобу фаслҳо ва равишҳои баррасии истифодашуда дар он паҳнои таҳқиқ ва равишҳои назарии илми адабиётшиносии тоҷикро дар соҳаи робитаҳои адабии тоҷик бо кишварҳои дигар густариш дода, дар тақмили назари таҳқиқӣ дар соҳаҳои робитаҳои адабӣ, тарҷумашиносӣ, таҳлили муқоисавии адабӣ, ҳангоми коркарди масъалаҳои робитаҳои дучониба, таъсирпазирии онҳо ва дигар масъалаҳои ҳамгун саҳми муносиб хоҳад гузошт. Равишҳои пажухишии муаллиф дар ҳар таҳқиқоти бахши робитаҳои адабӣ, тарҷумашиносӣ, таъсирпазирӣ ва таъсиргузориҳои осори адабии халқу миллатҳои гуногун метавонад истифода шавад.

Аҳамияти амалии таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки натиҷаи таҳқиқот ва хулосаи бадастомада дар диссертатсия барои омода кардани курси лексияҳо, хондани курсҳои махсус дар соҳаи робитаҳои адабӣ, ки марбут ба масъалаҳои робитаҳои адабии муносири тоҷику фаронсавианд, барои таҳияи дастуру воситаҳои таълимию методӣ, тавсияҳои илмӣ-методӣ дар донишгоҳу донишқадаҳо ва мактабҳои миёна метавонад истифода шавад. Инчунин, маводди фароҳамомада дар диссертатсия ва хулосаву пешниҳодҳои муаллифро дар вақти навиштани мақолаҳои илмӣ, таълифи монография, навиштани китобҳои дарсӣ, таҳқиқи паҳлуҳои омӯхтанашудаи дигар масъалаҳои робитаҳои адабӣ мавриди истифода қарор додан мумкин аст.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Диссертатсия бо сабки илмӣ ва баёни мафҳум таълиф

гардидааст. Таҳқиқот дар асоси усулҳои илмӣ мучарраб таҳия ва таълиф шудааст, ки ҳалли масъалаҳои дар пеши худ гузоштаи муаллиф раван ва бо низом ба анҷом расидааст. Муҳокима ва баррасии диссертант бо мантиқ ва равиши илмӣ сурат гирифтааст. Таҳқиқу баррасии муаллиф ва натиҷагирҳои ӯ илмӣ ва бесобиқа буда, муҳтавои асосии онҳо дар гузоришу мақолаҳо дар конференсияҳо ва семинарҳо ироа гардида, ба нашр расидаанд, ки дараҷаи эътимоднокии таҳқиқотро таъмин намудаанд.

Саҳми шахсии довталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он. Мавзӯ ва масъалаҳои асосии таҳқиқот дар ҳамкорӣ бо роҳбари илмӣ тарҳрезӣ гардида, ҷустуҷӯӣ ва натиҷагирҳои илмӣ унвонҷӯ дар мақолаҳои илмӣ, маъруза дар маҳфили конференсияҳо ва диссертатсия инъикос ёфтааст. Довталаб аввалин бор дар Тоҷикистон масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсири осори адибони фаронсавиро ба забони тоҷикӣ ва адабиёти тоҷик ба таври муназзам таҳқиқ намуда, дар мавриди зарурат ашъор ва порчаҳои матнро аз забони асл мисол оварда, худ тарҷума ва бо тарҷумаи дигарон муқобалаю қиёс намудааст. Бинобар ин, саҳми довталаб ба ғайр аз таҳқиқи масъалаҳои аслий дар тарҷумаи қисме аз асарҳои онҳо низ назаррас мебошад.

Истифодаи равишҳои таҳқиқии муаллиф дар пажӯҳиши мавзӯи мазкур баёнгари саҳми шахсии ӯ дар омӯзиши мавзӯ буда, барои ҳалли илмӣ масъала мусоидат кардааст. Муаллиф дар таҳияи диссертатсия аз равишҳои маъмул дар илми адабиётшиносӣ муқоисавӣ-таърихӣ, таҳлилӣ, матншиносӣ, сохторӣ ва омориву тавсифӣ истифода бурдааст.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Нуктаҳои асосӣ ва натиҷаи таҳқиқ дар шакли мақолаҳои илмӣ дар маҷаллаҳои илмӣ «Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ» ва «Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон», ки ҳамчун маҷаллаи тақризшаванда дар Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба қайд гирифта шудаанд, ҷоп шуда, ки теъдодашон ба нӯҳ адад мерасад.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертант асосан, ба ҳалли масъалаҳои зерҳиммат ғумоштааст: таҳқиқи заминаҳо ва самтҳои асосии робитаҳои адабии Тоҷикистон ва Фаронса: робитаҳои расмӣ ду кишвар дар замони муосир; муайян кардани пешинаи таъсири фарҳангу адаби Фаронса ба ҳаёти адабӣ фарҳангии халқи тоҷик; баррасии асосҳои дохилӣ ва берунӣ пайвандҳои адабии тоҷику фаронсавӣ; таҳқиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ дар заминаи пажӯҳишҳои адабӣ; таъйини саҳми муҳаққиқони тоҷик Ш. Мухтор, И. С. Раҷабова, Д. Ҳ. Бобоева, Д. О. Маҳмудов, Н. С. Гадоева дар таҳқиқи масъалаҳои алоқаманд ба робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ; таҳқиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ бар асоси тарҷума ва таъсирпазирӣ, муайян кардани дурнамои тарҷумаи намунаҳои адабиёти Фаронса дар Тоҷикистон; таҳқиқи масъалаи таъсирпазирӣ назму насри даврони шӯравӣ тоҷик аз осори адибони фаронсавӣ; баррасии таъсири адабиёти фаронсавӣ ба назму насри замони Истиқлол.

Бо итминон иброз менамоям, ки диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна бо дарназардошти таснифи бонизоми мавзуоти баррасишаванда, тарҳи хоси илмӣ ва мураттаб дорои арзиши илмӣ буда, муаллиф лаёқати таълифи таҳқиқоти илмиро дорад ва шоистаи таҳсин мебошад.

Диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна аз муқаддима, се боб, чордафасл, ҳулоса ва феҳристи адабиёт фароҳам омадааст. Ҳаҷми умумии диссертатсия 197 саҳифаи ҷопи компютериеро ташкил медиҳад.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрамии мавзӯ, пешинаи таҳқиқ, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқ нишон дода шудаанд. Ҳамчунин тибқи қоидаи маъмул вобаста ба объекти таҳқиқот ва предмети таҳқиқот, асосҳои назариявӣ методологӣ, сарчашмаҳо ва навоариҳои илмӣ, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назариявӣ ва амалӣ, мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқи мавзӯи мазкур, тасвир ва амалисозии натиҷаҳо, интишороти аз рӯи мавзӯи таҳқиқшаванда, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия маълумот дода шудааст.

Боби якуми диссертатсия **«Заминаҳо ва самтҳои асосии робитаҳои адабии Тоҷикистон ва Фаронса»** унвон дошта, фарогири се фасл мебошад. Фасли якум **«Робитаҳои расмӣ Тоҷикистон ва Фаронса дар замони муосир»** унвон дорад. Дар ин фасл мухтасаран доир ба масъалаҳои алоқаманд ба робитаҳои расмӣ Тоҷикистон ва Фаронса дар замони муосир, ки тамоюли рӯ ба рушду тавсеа доранд, маълумот пешниҳод шудааст.

Тибқи иттилои муаллиф дар ин фасл равобитаи расмӣ байни Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Фаронса аз 3 марти 1992 барқарор шудааст, ки аз аввалин муоҳидаҳои байналмилалӣ кишвари соҳибистиклоли мо мебошад. Нахустин гомҳои ин равобита аз алоқаҳои фарҳангӣ ва адабӣ иборат будааст. Натиҷаҳои ин робитаҳо ҳеле назаррас ва муҳим мебошанд, мисли таъсиси Маркази фарҳангии «Бохтар» (14 октябри 2001) дар Душанбе ва Анҷумани фарҳангии «Равзана» (20 майи 2016) дар Порис. Дар замони Истиқлол заминаҳои мусоид барои робитаҳои адабӣ ва фарҳангии бештар ба вучуд оварда шуд, барои анҷоми тарҷумаи осори адабӣ ба ҳар ду забон шароит пайдо гардид.

Фасли дигари боби якуми диссертатсия **«Пешинаи таъсири фарҳангу адаби Фаронса ба ҳаёти адабию фарҳангии халқи тоҷик»** унвон дошта, фарогири баррасӣ ва таҳлилу таҳқиқи афкори андешаҳои маорифпарварони бухорӣ Аҳмад Маҳдуми Дониш, Мирзо Сирочи Ҳаким вобаста ба фарҳангу тамаддуни пешқадам ва бонуфузи кишвари Фаронса мебошад. Муаллиф дар ин фасл решаҳои шиносии тоҷикон бо фарҳангу тамаддуни фаронсавиро дар замонҳои пеш ҷустуҷӯ намуда, нахустин ишораҳо ва зикри онро дар таърихи адабу фарҳанги миллати тоҷик дар навиштаҳои сарвари маорифпарварони тоҷик Аҳмад Маҳдуми Дониш (1827-1897) дидааст. Дар «Наводир-ул-вақоъ» дар чараёни ҷашни императори Русия дар консерти идона Аҳмад Маҳдуми Дониш бо овозхони дар он замон машҳури итолиёӣ Аделина Патти (1843-

1909) шинос мешавад ва онро дар китоби хеш ба унвони Потии Поричӣ муаррифӣ ва аз фarti таассур ва ғалабаи эҳсоси хеш шеърӣ зебӯе дар навъи китъа дар панҷ байт ба унвони ин хонандаи зебо иншо менамояд, ки муаллиф онро сабт намудааст (дисс. сах. 22). Дар мавриди сайру сафари Мирзо Сирочи Ҳаким (1877-1914) ба Аврупо, хосса ба Фаронса ва пойтахти он Порис дар диссертатсия муфассалтар нигошта шудааст, ки дар воқеъ ин ёддоштҳо ва тавсифҳои сайёҳу тоҷир ва табиби машҳури бухороӣ дар «Тухафи аҳли Бухоро» нахустин ва муфассалтарин муаррифии Порису Фаронса ва тамаддуну фарҳанги он барои аҳли кишвари Бухоро буд.

Дар фасли сеюми боби якуми диссертатсия тахти унвони **«Самтҳои асосии пайвандҳои адабии тоҷику фаронсавӣ»** муҳимтарин самтҳои пайвандҳои адабии ду халқи қадимӣ дар шароити замони Истиқлоли Ҷумҳурии Тоҷикистон вобаста ба ду омили дохилӣ ва берунӣ баррасӣ гардидаанд. Бино бар нигоштаи муаллиф робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ дар заминаи омилҳои дохилӣ: анъанави ривоятгарӣ, дostonҳо, қиссаҳо, афсонаҳо ва омилҳои берунӣ, монанди фаъолиятҳои шарқшиносӣ, тарҷума ва дигар шаклҳои робитаҳои адабӣ ва фарҳангӣ шакл гирифтаанд, дар бобҳои баъдии рисола аз ҳамин дидгоҳ таҳқиқи масъалаҳои пажӯҳишҳои адабӣ ва тарҷумаву таъсирпазирӣ дар ин замина сурат гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия тахти унвони **«Робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ дар заминаи пажӯҳишоти адабӣ»** дар панҷ фасл таълиф шудааст. Фасли аввали боби дуум ба корномаи илмӣ яке аз муҳаққиқони робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ профессори зиндаёд Шокир Мухтор бахшида шуда **«Саҳми профессор Шокир Мухтор дар таҳқиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ»** ном гирифтааст. Дар ҳамин ҷост, ки таълифоти Шокир Мухтор дар самти таърихи тарҷума ва таҳқиқи осори адибони барҷастаи форсии тоҷикӣ ба забони фаронсавӣ ва самти муаррифии олимону адибони Тоҷикистон аз тарафи аҳли қалами Фаронса, ҳамчунин ошкор намудани таъсиру нуфузи адабиёти оламшумули гузашта ба адабиёти фаронсавизабон, дар ҳамин росто таъсири адабиёти Фаронса дар адабиёти муосири тоҷик дар ин фасл ба таҳқиқ қашида шудааст.

Дар маҷмӯъ, таҳқиқоти профессор Шокир Мухтор барои рушди омӯзиши робитаҳои адабии тоҷик бо адабиёти Ғарб мусоидат намуда, бахши адабиётшиносии муқоисавиро дар Тоҷикистон тақвият бахшидааст. Таҳқиқоти илмӣ профессор Шокир Мухтор дар ин замина бисёр сутуданист ва саҳму нақши ӯ дар истеҳком ва рушди робитаҳои илмӣ, адабӣ ва фарҳангии Тоҷикистон ва Фаронса муҳим мебошанд.

Фасли дуюми боби дуюми диссертатсия **«Ибаррури Рачабова — муҳаққиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ»** унвон дошта, ба фаъолияти таҳқиқотии робиташиносии дигари тоҷик, ки дар омӯзиши

пайвандҳои адабии Тоҷикистону Фаронса сахму нақши намоён гузоштааст, Ибарури Солиевна бахшида шудааст.

Шарқшиноси машҳури фаронсавӣ Франсуа Пети де ла Круа дар асри XVIII дар асоси афсонаҳои «Ҳазору як шаб» таҳқиқоти «Ҳазору як рӯз. Афсонаҳои форсӣ»-ро таълиф менамояд, ки дар доираҳои адабӣ ва илмӣ он замон шухрати хосеро касб карда буд. Дар ҳамин замина, омӯзиш ва пажӯҳиши И. С. Раҷабова дар шакли диссертатсияи номзадӣ таҳти унвони «Таджикско-персидская повествовательная проза в литературном процессе Франции начала XVIII в.» («Насри ривоятии форсу тоҷик дар ҷараёни адабии Фаронса дар оғози асри XVIII») дар соли 1987 аз тариқи нашриёти Дониш ба таъб расидааст.

Муаллифи рисола таҳқиқоти мазкур ва дигар осори илмӣ И.С. Раҷабоваро таҳлилу баррасӣ намуда, онҳоро дар «адабиётшиносии татбиқӣ (қиеӣ) ва равишҳои нақди адабии навин барои таҳқиқи масъалаҳои таъсири мутақобилаи адабиёти форсу тоҷик ва адабиёти фаронсавӣ заминасоз» меҳисобад.

Дигар аз шахсоне, ки дар таҳқиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ, бахусус адабиёти муосири тоҷик осори илмӣ таълиф намудааст, Д.Ҳ. Бобоева мебошад, ки рисолаи таҳқиқотии хеш – «Садриддин Айнӣ ва адабиёти фаронсавӣ» (Садриддин Айнӣ и французская литература, дисс.канд.филолог.наук, Душанбе, 1996, 181 стр.) ба баррасии пайвандҳои адабии асосгузори адабиёти муосири тоҷик Садриддин Айнӣ ва адибону адабиёти фаронсавӣ ихтисос додааст. Муаллиф бар он аст, ки то замони таълифи рисолаи ӯ доир ба равобити адабии устод Айнӣ ва адабиёти ҷаҳон навиштаҳои муҳаққиқони ватаниву хориҷӣ зиёд ба ҷоп расидаанд, вале дар ҳеҷ яке аз асарҳои онҳо «эҷодиёти устод Айнӣ дар ростои робитаҳои байналмилалӣ пурра ва ҳамаҷониба баррасӣ нашудааст». Бино бар таҳқиқи Одилова З.О. «баҳси ӯ оид ба Айнӣ ва адабиёти фаронсавӣ ҷанбаи қавии адабиётшиносӣ дошта, ҳалли саҳеҳи он саҳми ҷоиста дар масъалаи омӯзиши робитаҳои байналмилалии адабиёти муосири тоҷик мебошад» (дисс. сах. 59-60). Дар воқеъ, осори устод Айнӣ ба адабиёти фаронсавӣ иртиботи бештар ва бехтар аз ҳар адиби дигаре дорад, ки таҳқику муайян намудани ҷанбаҳои муҳталифи он ҷоистаи пажӯҳиши тахассусӣ мебошад. Фасле аз ин боб бо номи «**Айнӣ ва адабиёти Фаронса дар таҳқиқи Д. Ҳ. Бобоева**» ба ин муносибат манзур гардидааст.

Фасли чоруми боби дуюм бо унвони «**Таъсири суҷаҳои «Ҳазору як шаб» ба насри ривоятии фаронсавӣ дар таҳқиқи Д. О. Маҳмудов**» ба масъалаи таъсири нуфузи насри ривоятии форсии тоҷикӣ дар таҳаввули насри ривоятии фаронсавӣ бахшида шудааст. Суҷаҳои форсии тоҷикӣ аз афсонаҳои тарҷумашуда дар ташаккули афсонаҳои сеҳромези фаронсавӣ таъсиргуздор будаанд. Жанри афсонаҳои сеҳромез бо саъю эҳтимоми нависандагон Шарл Перро ва хонум д'Онуга, ки аз «ҷузъиёти шарқӣ: макони аҷоибу ғароиб, ашӯҳои муъҷизанок, қаҳрамонҳои фантастикӣ (парӣ, чин) ва сохторҳои мураккаби

накљӣ иктибос гирифтаанд», адабиёти худро ғанӣ гардониданд. Аз ин лиҳоз таҳқиқоти Д. Маҳмудов дар адабиётшиносии татбиқӣ муҳим ва арзишманд мебошанд.

Фасли панҷуми боби дуҷуми диссертатсия ба масъалаи «**Низомии Ғанҷавӣ ва Фаронса дар таҳқиқи Н. С. Ғадоева**» ихтисос ёфтааст. Маълум аст, ки яке аз шоирони таъсиргуздор дар ҳавзаҳои адабии ҷаҳон, бахусус Фаронса холиқи Панҷ ғанҷ – Низомии Ғанҷавӣ (1141-1209) мебошад, ки муҳаққиқи тоҷик дар ин маврид тақиқоти алоҳида дар сурати диссертатсияи илмӣ бо номи «Исследование жизни и творчества Низами Гянджеви и перевод его «Пятерицы» во Франции (дисс. канд. филолог. наук.-Душанбе, 2024, 180 стр.) ба ҷоп расонидааст. Маҳз тавассути таҳқиқоти олими тоҷик раванди низомииносии Фаронса, ҳолату сифати дарки матни тоҷикии осори Низомӣ аз тарафи низомипажӯҳои ғарбӣ, бавижа фаронсвӣ дар адабиётшиносии татбиқии имрӯз ба доираи таҳқиқ кашида шудааст. Агарчи тарҷума ва таҳқиқи осори Низомӣ дар Фаронса дар сатҳу савияҳои мухталиф ва шаклҳои мукаммалу мунтахаб анҷом ёфтааст, боз дар тарвиҷу афқору орои форсии тоҷикӣ ва таблиғу ташвиқи шеърӣ тоҷик дар қалби Аврупо мусоидат кардааст, ки омӯзишу таҳқиқи он дар мисоли таҳқиқи Н.С.Ғадоева меарзад, ки дар рисолаҳои илмӣ ба он баҳогузорӣ ва арзёбӣ шавад, ки дар диссертатсия ин ҳадаф анҷом дода шудааст.

Боби охирин ва калонтарини диссертатсия «**Робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ бар мабноси тарҷума ва таъсирпазирӣ**» унвон дорад, ки фарогири шаш фасл мебошад. Дар фасли якум масъалаи «**Тарҷума ҳамчун воситаи асосии ба вуҷуд омадани робитаҳои адабӣ**» таҳқиқ шудааст.

Дар фаслҳои ин боб масъалаҳои назариявии тарҷума восита ё омили муҳими мавҷудияти робитаҳои адабӣ, тарҷумаҳои асарҳои адибони фаронсавӣ ба забони тоҷикӣ дар замони шуравӣ ва тарҷумаи осори манзуму мансури фаронсавӣ ба забони тоҷикӣ дар даврони Истиқлол чанду чунӣ ин тарҷумаҳо ва муқоисаи онҳо бо забони асл ва забони тарҷумашаванда таҳқиқ шудаанд. Дар фаслҳои чоруму панҷум ва шашуми ин боб масъалаҳои дурнамои тарҷумаи намунаҳои осори адабии Фаронса ба забони тоҷикӣ ва таъсирпазирии адабиёти тоҷик дар замони шуравӣ ва даврони Истиқлол ба таҳқиқ расидааст.

Дар кул, шоирони тоҷик аз асри XIX (Аҳмад Маҳдуми Дониш, Мирзо Сирочи Ҳаким) сар карда, дар ибтидои адабиёти навини тоҷикӣ (устодон Садриддин Айнӣ, Абулқосим Лоҳутӣ) то даврони Истиқлол (Лоик, Бозор, Гулназар, Гулрухсор, Муҳтарам Ҳотам, Камол Насрулло, Фарзона ва дигарон) ба осори адабиёти бузургу мухташами Фаронса бетаваҷҷуҳ набудаанд ва тибқи таҳқиқи муаллифи рисола тавонистаанд, ки моли адабии як кишвари бегонаро ба моли адабиёти халқи худ табдил диҳанд, ки ин падидаи адабӣ танҳо аз

адибони хушқареҳа ва варзида ба вучуд омада метавонад. Яке аз роҳҳои ғановати адабиёти ҳар халқ ҳамин аст.

Хулосаи диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна муҳимтарин натиҷаҳои илмӣ ўро дар бар мегирад, ки шомили 10 банд бо ишора ба истинод ба мақолаҳои муаллиф дар поёни рисола дарҷ гардидааст. Хулосаҳои диссертант дар асоси муҳтаво ва натиҷаи таҳқиқи ҳар фаслу бобҳои рисола ба таҳрир омадаанд.

Диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

Тахассуси илмӣ диссертант Одилова З.О. ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Адабиёти тоҷик, рабобити адабӣ) мувофиқат мекунад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Дар диссертатсияи Одилова З.О. дар баробари дастоварду қомеби илмӣ чанд нуқтаи ислохталаб ва нуқсонҳои ҷузъӣ низ ба назар мерасад, ки тасҳеҳи онҳо боиси афзудани ҳусни илмӣ рисола мегардад. Аз ҷумла:

1. Дар саҳ. 4 осори фаронсавӣ аввал ба забони тоҷикӣ, сипас ба забони асл, яъне фаронсавӣ оварда шудааст, ки мутобиқ ба шеваи илмӣ рисолаҳои таҳқиқотӣ мебошад, аммо дар мавриди асарҳо ба забони русӣ танҳо ба забони русӣ омадааст ва тарҷумаи тоҷикии номи китобҳо оварда нашудааст, ки дар ин маврид ягонагии услуби нигориш риоят нагардидааст. Мисли таҳқиқоти И.С. Раҷабова, ки дар асл ба забони русӣ аст, дар саҳ. 6 номи таҳқиқоти ӯ ба забони тоҷикӣ оварда шудааст, аммо номи мақолаи С.А. Султонов танҳо ба русӣ оварда шудааст.

2. Дар саҳ. 7 таркиби «ҳайати васеи тадқиқоте» нодуруст буда, вожаи **ҳайат** танҳо дар нисбати инсон ба қор бурда мешавад, на ашёи дигар.

Ҳамин гуна аст қалимаи «шоҳа» дар таркиби «шоҳаҳои гуногуни марбут ба робитаҳо».

3. Дар саҳ. 23 дар ҷумлаи «Дар аснои маълумоти яке аз ошноёнаш, ки аз як тоҷири сарватманди ҳиндӣ эронитабор шундааст, Аҳмади Дониш шефтаи забону фарҳанги Фаронсаву Англия гардидааст», қалимаи «асно» бемавқеъ истифода шудааст, ки мантиқи ҷумларо вайрон кардааст.

4. Дар саҳ 25. дар ду сархати мухтасар аз таърихи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ сухан рафтааст, ки бояд дар ибтидои ин бахш ё дар таърихи омӯзиши мавзӯ зикр мегардид (Ҷойе, ки Шамси Табрешӣ дар Димишқ бо марде фаронсавитабор вомехурад, ё Мавлоно бо ҷунин марде дар ҳамин замон ва макон).

5. Охирин чумлаи сах. 25 ҳам аз ҷиҳати услуб хато мебошад. Чунин чумла ҳам бемантик аст: Шокир Мухтор дар омӯзиши шарқшиносони фаронсавӣ сахмгузор буд (сах. 38).

6. Рисолаи муҳаққиқи робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ Д.Ҳ. Бобоева дар матни диссертатсия (сах. 58) ба шакли «Садриддин Айни ва адабиёти ҷаҳон» номида шудааст, вале дар китобномаи рисола тахти шумораи 77 номи таҳқиқоти ин муаллиф «Садриддин Аини и французская литература» зикр шудааст.

7. Ҳамчунин адабиёти шумораи 184 (сах. 188) нодуруст сабт шудааст. (184. **Султонов С. Шамсиддин ва тарҷума.** С.Султонов. Маводди конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи «Замон ва тарҷумон». Душанбе, 2014. – С.20-25).

8. Нуқсонҳо ва иштибоҳоти техникӣ ҳам дар саҳифаҳои диссертатсия ба назар мерасанд (сах. 9, 16, 17, 20, 23, 27....).

Дар маҷмӯъ, эродҳои зикршуда хусусияти ислоҳпазирӣ дошта, бештар ҷанбаи тавсиявӣ доранд ва арзиши илмӣ ва аҳаммияти таҳқиқоти анҷомдодаро коҳиш намедиханд.

Автореферат ва мақолаҳои илмие, ки диссертант вобаста ба мавзӯи таҳқиқ ба нашр расонидааст, муҳтавои асосии диссертатсияро ба таври пурра ва возеҳ инъикос менамоянд. Дар онҳо масъалаҳои асосии баррасишуда, натиҷаҳои муҳимми илмӣ ва хулосаҳои асосии рисола ба таври мухтасар, вале дақиқ пешниҳод гардидаанд, ки ин аз ҳамоҳангии комили онҳо бо матни диссертатсия шаҳодат медиҳад. Ҳамчунин, мавзӯи интихобнамудаи диссертант ба доираи масъалаҳо ва самтҳои таҳқиқие, ки дар шиносномаи ихтисоси илмии 6D020500 – Филология (6D020502 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ) муайян гардидаанд, пурра мутобиқат дошта, аҳаммияти назариявӣ ва амалии худро дар ин замина собит менамояд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулоса, диссертатсияи Одилова Зайнура Обидовна дар мавзӯи «Масъалаҳои таҳқиқ, тарҷума ва таъсирпазирӣ дар робитаҳои адабии тоҷику фаронсавӣ» ба талаботи бандҳои 31, 33, 34, 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, тахти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллиф сазовори дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Адабиёти тоҷик, равобити адабӣ) мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, №267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Такриз аз ҷониби номзади илмҳои филологӣ, ходими пешбари илмӣ шуъбаи таърихи адабиёти Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон Муҳаммадиев Шамсиддин Муродович омода гардидааст.

Такриз дар ҷаласаи шуъбаи таърихи адабиёт баррасӣ ва тасдиқ карда шудааст (протоколи №8, аз 31-уми августи соли 2026).

Дар ҷаласаи шуъба иштирок доштанд: 9 нафар.

Натиҷаи овоздиҳӣ: тарафдор – 9 нафар, зид – нест, бетараф – нест.

Раиси ҷаласа:

доктори илмҳои филологӣ,
мудирӣ шуъбаи таърихи адабиёти
Институти забон ва адабиёти
ба номи Рӯдакии АМИТ

Юсуфов Умриддин Абдукофиевич

Эксперт:

номзади илмҳои филологӣ, ходимӣ пешбари
илмӣ шуъбаи таърихи адабиёти
Институти забон ва адабиёти
ба номи Рӯдакии АМИТ

Муҳаммадиев Шамсиддин Муродович

Котиби илмӣ ҷаласа:

ходими илмӣ шуъбаи таърихи адабиёти
Институти забон ва адабиёти
ба номи Рӯдакии АМИТ

Шарипова Шохзода Абдухолиқовна

Имзоҳои д.и.ф. Юсуфов У.А., н.и.ф. Муҳаммадиев Ш.М. ва х.и. Шарипова Ш.А.-ро тасдиқ мекунам:

Нозири шуъбаи кадрҳои
Институти забон ва адабиёти
ба номи Рӯдакии АМИТ

Давлатов Фирдавс Қосимович

Нишонии муассисаи пешбар:

734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 21.

Тел.: +992 (37) 227-29-07, +992 (37) 221-70-30.

E-mail: iza.rudaki@gmail.com

Сомонаи расмӣ: www.izar.tj

«31»-уми августи соли 2026.